

Posudek vedoucího na práci Jana Buchara Modernizace ruské armády v letech 2008-2014: důsledky pro bezpečnost v postsovětském prostoru

Vypracoval: Mgr. Karel Svoboda, Ph.D.

Jan Buchar se zabývá problematikou modernizace ruské armády v období mezi gruzínskou válkou v roce 2008 a ukrajinskou válkou v roce 2014, respektive anexí Krymu. Autor přitom ale začíná již po druhé světové válce, kdy, jak uvádí, se sovětská armáda znovu vytvářela. I přes množství reforem se její struktura nijak nezměnila. Před gruzínskou válkou v roce 2008 si ruská armáda stále zachovávala starý sovětský koncept brutální množství převahy, zatímco v případě anexe Krymu došlo k obsazení poloostrova rychle a efektivně. Práce sleduje vývoj strategických dokumentů, následně přikračuje k jejich realizaci v reálném životě.

Struktura práce je naprosto logická, nemám k ní žádné výhrady. Autor v první části rozebírá teoretický rámec své práce, následuje rozbor dokumentů, které se věnují ruské bezpečnostní politice. Poměrně jasně v nich zmiňuje části, které se zabývají vývojem vnímání bezpečnostních rizik ze strany Ruské federace i modernizací ruských ozbrojených složek. Drobnou výhradou snad jen může být, že autor se soustředí čistě na svůj rozbor, neuvádí přitom názory v odborné literatuře. Na druhou stranu, je to vzhledem k zaměření právě na analýzu dokumentů pochopitelné, nijak to neovlivňuje hodnocení. Zajímavým a velmi často zmiňovaným dokumentem je zde především dokument náčelníka generálního štábu Gerasimova, který prakticky shrnuje to, co je dnes nazýváno hybridní válkou. Důležitým momentem, kterého si autor správně všimá, je vedení války prostřednictvím nevojenských prostředků.

Teoretický rámec práce představuje neorealismus. Ten je charakterizován v první části, celá práce následně z tohoto rámce vychází. Oceňuji tedy, že se nejedná jen o jakousi „úlitbu bohům“, ale o organickou část práce.

Po jazykové stránce je práce na velmi dobré úrovni, výhrady lze snad mít jen k občas poněkud složitějším větným konstrukcím. Z chyb lze uvést například „Konkurenční boj za zdroji nerostných surovin“ (str. 30) Nicméně nejedná se o nijak závažnou věc, celkově lze práci považovat za jasně a čtivě napsanou, zvláště v její empirické části. Autorovi se rovněž podařilo vyvarovat překlepů. Z věcných záležitostí se autor dopouští drobných nepřesností či spíše sporných tvrzení (tvrzení, že národnostní struktura Sovětského svazu byla podobná současnému Rusku – 53)

Předkládaný text představuje věcný a zajímavý příspěvek k porozumění současné situace a chování Ruské federace ve vztahu nejen k Ukrajině, ale i k Západu obecně. Velmi přehledně vysvětluje plány na reformu ruské armády, její realizaci i projev v reálné situaci vojenské operace. Oceňuji přitom, že autor k tématu přistupuje kriticky, je schopen zhodnotit, kde došlo k reálným výsledkům a kde se jedná spíše o PR akce.

Otázky k obhajobě:

- Práce se výrazněji nevěnuje otázkám financování armády i reforem. Mohl byste vysvětlit, jak ovlivnila současná krize tuto stránku?

Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **výborně**. V případě dalších úprav je možné uvažovat i o její publikaci.

V Praze dne 15. června 2015

Mgr. Karel Svoboda, Ph.D.